

't Milieugebed

Ach Hier, geer hōb gezeen: me steit allewijl in queue
Um klachte in te dene euver 't milieu.
Daoveur, Hier, gef buim boevaan gein blaajer valle:
Die begaoje zoe eus häöfkes mèt doezendtalle...
En gef us hinne, die wel lègke, meh neet kakele,
Daobij braaf kinder die wel speule, neet spektakele.
Gef Geer soms rege, wèlt daan euverwege:
Laot dee toch drug zien; ouch dao kinne veer neet mie tege.
Gef haone die bevröchte, meh daobij neet krejje
En keuj die mèlk geve, zonder loejend te lewejje
Gef hun, die -mèt permissie- hun drolle lègke in servètte
En die daan zelf bringe nao gemeintelijke toilètte.
Gef snie dee wit is, Hier, meh neet zoe glad en kaajd.
Want, Hier, eur minsdom veult ziech vääol te vreug al vääol te aajd.
En ouch de klokke in eur tores, die zoe fiestelek kinne klinke,
Die zètte mennege geis toch oongevraag te vääol aon 't dinke.
En umtot de geis in euzen tied begint te lemmele,
Laot ezzebleef die klokke, Hier, neet klinke meh allein mer...
bemmele

Of, Hier, bekiek Geer dat mèt aander ouge,
En is 't milieu wel good, meh zien 't de lui die neet mie douge...
Dáán, Hier, liert dee mins, dee kuimp oonder die vermeinde plaoge
En dee verzoert in proteste en in sikkeneureg vraoge,
Liert dee mins weer blij te geven en te numme,
En print häöm in: 'ne blije lach is noets verlore,
Want zjus in humor weurt verdraagzaamheid gebore.

het Milieugebed

Ach Heer, U hebt gezien, men staat tegenwoordig in een rij
om klachten in te dienen over het milieu.
Daarom Heer, geef bomen die geen bladeren laten vallen,
want die maken onze tuintjes vuil met duizendtallen,
en geef ons kippen, die wel leggen, maar niet kakelen
ook graag brave kinderen, die wel spelen, maar niet schreeuwen.
Geef af en toe regen, maar wilt U wel bedenken:
laat deze droog zijn, ook daar kunnen we niet meer tegen.
Geef hanen die bevruchten, maar niet kraaien
En koeien die melk geven, zonder te loeien
geef honden, die -excuses- hun drollen leggen in servetten
en die dan ook nog zelf brengen naar gemeente toiletten.
Geef sneeuw die wit is, Heer, maar niet zo glad en koud
Want Heer, uw mensheid voelt zich veel te vroeg al veel te oud
En ook de klokken in Uw torens, die zo feestelijk kunnen klinken
Zij zetten menige geest toch ongevraagd te veel aan het denken
En omdat de geest in onze tijd te veel uit begint te zakken
laat alstublieft de klokken, Heer, niet luiden maar alleen maar
bengelen

Of Heer bekijkt u dat met andere ogen
Is het milieu wel goed en zijn het de mensen die niet meer deugen
Dan Heer, leer deze mens, die kreunt onder deze vermeende
plagen
en die verzuurt in protesten en in humeurige vragen
Leer deze mens weer blij te geven en te nemen
En prent hem in: een blijde lach is nooit verlore
Want juist in humor wordt verdraagzaamheid geboren.

Prayer for the Environment

Oh Lord, you have seen people nowadays queuing up
to file complaints about the environment.
Therefore, oh Lord, give us trees that do not drop their leaves
that by the thousands dirty our gardens.
And give us chickens that do lay eggs but do not cluck,
and children that are good and play but do not make any din.
When you sometimes give rain, can you, please,
make it dry; for else we can no longer stand it.
Give cocks that fertilize but refrain from crowing
and cows that give milk without loudly mooing
Give dogs that – excuse me - lay their turds in napkins
and next take those themselves to municipal toilets.
Give snow that is white, Lord, but not so slippery and cold.
cause, Lord, far too early your human race feels far too old.
As for the bells in your towers, which can sound so festively,
unasked they make many a mind think too much.
And since the mind in our days starts sagging,
let those bells, please Lord, not ring but ... dangle.

Or, Lord, do you see things differently
and is it the environment that is good but not so the people?
In that case, Lord, teach the man complaining under those alleged
plagues
and souring in protests and in cranky questions,
teach that man again to gladly give and take.
Make it quite clear to him: a happy smile is never lost,
cause it is in humour that tolerance is born.